

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ร่างกายนี้เป็นเหมือนกับของเล่นที่ทำงานด้วยกุญแจที่มีชีวิตของดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะปราศจากความกลัว
- คำถาม:** ลูกจะตั้งชื่ออะไรให้กับดวงวิญญาณที่ยังคงลงมาและแสดงการละเล่นผ่านร่างกายของพวกเขา?
- คำตอบ:** หุ่นกระบอก เช่นที่หุ่นกระบอกเล่นบทบาทในการแสดงหุ่นกระบอก ดังนั้นลูกดวงวิญญาณยังคงลงมาเรื่อยๆ เหมือนกับหุ่นกระบอกในละครของ 5,000 ปีนี้ พ่อมาเพื่อแสดงวิธีการที่จะปีนกลับขึ้นไปแก้ลูกๆ หุ่นกระบอก เวลาหนึ่งใช้กุญแจของศรีมัทและลูกก็จะขึ้นไปสู่เบื้องบนได้
- เพลง:** แมลงเฝ้าลูกเฝ้าไหม้ในซุ่มนุมนเพื่อเปลวไฟ...

โอมชานติ พ่อทางจิตให้ศรีมัทแก้ลูกๆ ทางจิต เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนไม่ดีพ่อแม่ของเขาก็จะบอกเขาว่า: ขอให้พระเจ้าให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูก! คนยากจนที่นำเสนอสารไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้ให้คำแนะนำจริงๆ เวลาที่ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพระเจ้า นั่นคือพ่อทางจิตกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกสูงส่ง เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งเช่นนี้แก่เรา! เรากำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางของท่านและกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพได้ ชาวซิกข์ร้องเพลงว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นท่านจึงให้คำแนะนำแก่ลูกที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพอย่างแน่นอน มีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน: “ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ผู้ที่ปราศจากความกลัว” ลูกทั้งหมดต้องกลับมาปราศจากความกลัว ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่มีความกลัว พ่อพูดว่า: จงปราศจากความกลัว! มีอะไรที่จะต้องกลัว? ลูกจะต้องไม่มีความกลัวใดๆ ลูกเฝ้าแต่รับศรีมัทจากพ่อในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ศรีมัทของใคร? ใครให้ศรีมัท? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ซุ่มนุมนที่กำลังจะกลับมาสูงส่งที่สุดนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น หลายคนมาและรับศรีมัท สิ่งนี้เรียกว่าเมลา(การพบปะ)ของลูกๆ กับพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตนและลูก(ดวงวิญญาณ)ก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ลูกต้องปลุกฝังนิสัยที่แรงกล้าในการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อใช้กุญแจไขลานของเล่นมันก็จะเริ่มร่ายรำ ดังนั้นดวงวิญญาณแต่ละดวงจึงเป็นกุญแจสำหรับร่างกายซึ่งเปรียบเสมือนกับของเล่น ถ้าไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในนั้นร่างกายก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ ลูกเป็นเหมือนกับของเล่นที่มีชีวิต หากไม่มีการไขลานของเล่นด้วยกุญแจ ก็จะไม่มีความเคลื่อนไหว ของเล่นนั้นก็จะหยุดนิ่ง ดวงวิญญาณคือกุญแจที่มีชีวิต เป็นกุญแจที่ไม่สูญสลายและเป็นอมตะ พ่ออธิบายว่า: พ่อมองดูดวงวิญญาณเท่านั้น ปลุกฝังนิสัยที่มั่นคงในตัวเอง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ร่างกายไม่สามารถทำงานได้โดยไม่มีกุญแจนี้ ผู้ที่ได้รับกุญแจที่ไม่สูญสลาย กุญแจนี้คงอยู่มาเป็นเวลา 5,000 ปี เนื่องจากกุญแจมีชีวิต วงจรจึงยังคงหมุนเวียนต่อไปเช่นกัน ร่างกายนี้คือของเล่นที่มีชีวิต พ่อเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตเช่นกัน เมื่อกุญแจหยุดหมุนพ่อก็มาและแสดงวิธีการที่จะทำให้สิ่งนี้กลับมาหมุนอีกครั้งแก่ลูกๆ: จดจำพ่อ แล้วกุญแจนั้นก็จะถูกชาร์ตใหม่ได้ นั่นคือแต่ละดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เช่นเดียวกับที่มีการเติมน้ำมันลงในถังน้ำมันของรถยนต์เมื่อมันว่างเปล่า เวลาที่ลูกดวงวิญญาณเข้าใจวิธีเติมน้ำมันให้กับตนเองแล้ว เมื่อแบตเตอรี่หมด ก็ต้องเติมพลังงานให้เต็ม เมื่อแบตเตอรี่หมด แสงของมันก็ดับลง แบตเตอรี่ของลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการชาร์ตใหม่อีกครั้งเวลานี้ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงมากเท่าไร ลูกดวงวิญญาณก็จะยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น จากการที่ได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด แบตเตอรี่ก็หมดลง ดวงวิญญาณได้วนไปผ่านสภาพสโท ราโจและตาโม เวลาที่พ่อได้มาเพื่อจะไขลานกุญแจให้กับลูกอีกครั้ง นั่นคือพ่อที่จะชาร์ตแบตเตอรี่อีกครั้ง มนุษย์จะเป็นอย่างไรเมื่อพวกเขาไม่มีพลังใดๆ? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องชาร์ตแบตเตอรี่ใหม่ด้วยการจดจ่าระลึกถึง ลูกสามารถที่จะเรียกว่าแบตเตอรี่ของมนุษย์เช่นกัน พ่อพูดว่า: จงมีโยคะกับพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้น เวลาที่แบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์ตจนเต็มเพื่อที่ลูกจะได้เล่นบทบาทของลูกต่อไปสำหรับ 84 ชาติเกิดเต็ม เช่นที่หุ่นกระบอกร่ายรำในละคร ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็เหมือนกับหุ่นกระบอกเหล่านั้น เมื่อลงมาจากเบื้องบนแล้วลูกก็ค่อยๆ ลงมาเรื่อยๆ มากกว่า 5,000 ปี พ่อมาอีกครั้งเพื่อให้ลูกปีนขึ้นไป นั่นเป็นเพียงของเล่น พ่ออธิบายให้ลูกเข้าใจถึงความหมายของการปีนขึ้นไปและสภาพของการตกลงมา นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังถูกไขลานด้วยกุญแจของศรีมัท เมื่อเรากลับมาสะอาดประจักษ์อย่างสมบูรณ์ เราก็จะเล่นบทบาททั้งหมดอีก

ครั้ง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายดายที่จะเข้าใจและอธิบาย อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า:เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจ ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาจะไม่เข้าใจอีกต่อไป พ่อให้คำอธิบายเหมือนกันกับทุกคน: จดจำระลึกถึงพ่อไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ใด แม้ว่าจะไม่มีครูอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกก็ยังสามารถนั่งและจดจำระลึกถึงท่านได้ ลูกรู้ว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงท่าน ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ใครมาทำให้ลูกนั่งลงเป็นพิเศษเพื่อการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อในขณะที่รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ อาบน้ำและกำลังทำทุกสิ่ง อาจมีใครบางคนอาจมานั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นบางครั้ง ไม่ใช่ว่าบุคคลนั้นกำลังช่วยเหลือลูก; ไม่เลย ลูกแต่ละคนต้องช่วยตนเอง พระเจ้าได้ให้การกำหนดทิศทางให้ลูกแล้วว่าต้องทำอะไรเพื่อให้สติปัญญาของลูกกลับมาสูงส่ง ลูกกำลังได้รับการจูงใจนี้ ท่านยังคงให้ศรัทธาแก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ แน่่อนว่าสติปัญญาของบางคนอ่อนแอ และสติปัญญาของคนอื่นเฉียบแหลม หากลูกไม่ได้มีโยคะกับผู้เดียวที่บริสุทธิ์ แบตเตอรี่ก็ไม่สามารถที่จะได้รับการชาร์จได้ และแล้วลูกก็ไม่ยอมรับศรัทธาของพ่อและก็ไม่สามารถมีโยคะได้ เวลานั้นลูกรู้สึกว่แบตเตอรี่ของลูกกำลังจะได้รับการชาร์จใหม่อีกครั้ง จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธานอย่างแน่อน เวลานั้นลูกได้รับศรัทธาจากดวงวิญญาณสูงส่ง โลกไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย! พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นเทพผ่านคำแนะนำเหล่านี้ของพ่อ ไม่มีสิ่งใดสูงไปกว่านี้ ความรู้นี้จะยังคงอยู่ที่นั่น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกสูงส่งที่สุด อนุสรณ์ของสิ่งนี้ได้มีการเฉลิมฉลองในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาฉลองดาเชวรา (การเผาหุ่นจำลองของราวัน) ดาเชวราคือตอนที่พ่อมา ทุกสิ่งซ้ารอยทุก 5,000 ปี เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าที่จะทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง ลูกดวงวิญญาณเคยสะโตประธาน จากนั้นในขณะที่ลงมาเรื่อยๆ ลูกก็กลับมาตาโมประธานและตกต่ำลง เวลานั้นพ่อสอนความรู้และโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกกลับมาสะโตประธานและสูงส่ง ท่านแสดงให้เห็นว่าลูกลงบันไดมาได้อย่างไร ละครยังคงดำเนินต่อไป ไม่มีใครรู้ตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของละครนี้ พ่อได้อธิบายละครแก่ลูกแล้วและแล้วเวลานี้ลูกก็จดจำสิ่งนั้น ท่านไม่สามารถจะบอกลูกถึงชีวประวัติของแต่ละคนได้ ไม่สามารถเขียนสิ่งเหล่านั้นให้ลูกอ่านและถ่ายทอดได้ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพ พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน เทพ และนักรบ เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้มาเพื่อที่จะเป็นของสกุลบราห์มินโดยพ่อ และลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์แล้วก็จันทร์ราวงค์ ผู้ที่สอบตกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ราวงค์เท่านั้น สอบตกในวิชาใด? ในโยคะ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ 84 ชาติเกิดของลูกได้อธิบายไว้อย่างง่ายดาย ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด ดังนั้น พวกเขาจึงได้ก้าวออกไปห่างไกลมาก! เวลานั้นลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกจะได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากท่านเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เคยมีศาสนาเทพเดียว ก่อนหน้านั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน พวกเขาได้รับคำแนะนำของพระเจ้าอย่างแน่อน พ่อมาและเปลี่ยนแปลงโลก เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนแปลง เป็นเวลานี้เองที่พ่อเปลี่ยนแปลงลูก ลูกพูดว่าลูกเปลี่ยนแปลงทุกวงจรและลูกจะยังคงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แบตเตอรี่นี้มีชีวิตในขณะที่แบตเตอรี่เหล่านั้นไม่มีชีวิต ลูกๆเข้าใจว่าพ่อมาหลังจาก 5,000 ปี ท่านได้ให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก ลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อใครบางคนมาหาลูกจงถามเขาว่า: คุณเป็นลูกของพระเจ้าใช่หรือไม่? พระเจ้าคือชีพบาบา พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ท่านไม่มีร่างกายของตัวเอง แล้วท่านจะให้คำแนะนำสั่งสอนโดยผ่านใคร? ลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและลูกพูดผ่านร่างกายของลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีร่างกาย พ่อที่ไม่มีตัวตนมาได้อย่างไร? ได้มีการจดจำกันว่าท่านเข้ามาในพาหนะ จากนั้นก็มีบางคนสร้างเรื่องขึ้นมาและคนอื่นก็สร้างเรื่องอื่นๆเกี่ยวกับทั้งหมดนี้ พวกเขาได้แสดงตรีมูรติในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่ออธิบายว่า: สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องของนิมิต อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างทั้งหมดมีอยู่ที่นี้ ดังนั้นพ่อผู้สร้างจึงต้องมาที่นี้เช่นกัน ท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์เพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ที่นี้ท่านกำลังชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์โดยตรง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ถึงอย่างนั้นความรู้นี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถอธิบายให้แก่ใครได้ ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดได้ ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใดจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พ่อพูดว่า: ให้กระดุกของลูกในงานรับใช้ ทำงานรับใช้รอบด้าน เราพร้อมที่จะให้กระดุกของเราในการทำงานรับใช้ของพ่อ ลูกๆมากมายมีความปรารถนาอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ บาบา โปรดปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระเพื่อที่เราสามารถมีส่วนร่วมอยู่ในงานรับใช้ซึ่งผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์! ทั้งโลกทำงานรับใช้ทางร่างกายแต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังลงบันไดมาเท่านั้นด้วยสิ่งนั้น เวลานั้นด้วยงานรับใช้ทางจิตนี้มีสภาพของการปีนขึ้นไป ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจเมื่อใครบางคนทำงานรับใช้มากกว่าลูก ลูกสาวบางคนดีมากและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และแล้วพวกเขาก็สามารถดูแลศูนย์ได้ พวกเขานั่งในชั้นเรียนตามลำดับ ที่นี้ไม่ได้มีการทำให้ลูกนั่งตามลำดับ ไม่เช่นนั้นลูกจะมีอาการหัวใจวาย ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้แล้ว สถานภาพของลูกจะลดลงอย่างแน่อน มีสถานภาพหลายระดับตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามนั่นคือดิน

แดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดนของความทุกข์ ที่นั่นไม่มีโรคภัยไข้เจ็บใดๆ ฯลฯ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง และแล้วลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำเนื่องจากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับสถานภาพ ตรวจสอบตนเอง ลูกแต่ละคนรู้สภาพของตนเอง มามาและبابาก็ทำงานรับใช้เช่นกัน มีลูกที่ดีมากด้วย แม้ว่าพวกเขาจะทำงานอยู่ แต่พวกเขาก็ได้รับการบอกให้ทำงานโดยได้รายได้ครึ่งเดียวและทำงานรับใช้ ไม่มีอะไรผิดกับสิ่งนั้น ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของبابาก็จะนั่งบนบัลลังก์กันยุ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ ลูกอุทิศตนเองและลูกก็ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน หากลูกอุทิศตนเองแล้ว แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป อาณาจักรนี้ก่อตั้งขึ้นด้วยการทำตามศรัทธาของลูก ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนไหม? ลูกเคยได้ยินหรือเคยเห็นว่าการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นมาด้วยการศึกษาเล่าเรียนหรือไม่? ใช่ โดยการให้ทานและการทำบุญลูกสามารถไปเกิดกับราชาได้ อย่างไรก็ตามลูกไม่เคยได้ยินว่าลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ได้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปข้างบน นี่เป็นเรื่องง่ายมาก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ทุกวงจรตามลำดับกันไปตามความพยายามของลูก เพื่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ทานให้ความรักและการจดจำระลึกถึงอย่างมากกับผู้ที่ไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ ดังนั้นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่านหรือไม่ ฉันจะกลายเป็นลูกปิดของสร้อยประคำได้หรือไม่? ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็ต้องคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงทำความเพียรพยายาม! อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในบทบาทของพวกเขาในละครแล้ว ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาจะไม่ป็นขึ้นไป มีลางร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยสำนึกที่เป็นร่างแล้วกิเลสอื่นๆ ก็เกิดขึ้น โรคภัยที่รุนแรงหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองจะไม่มีการพูดถึงสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่นลูกจะได้รับรางวัล ที่นี้พ่ออธิบายสิ่งนี้เท่านั้น ไม่มีใครสามารถให้ศรัทธาแก่ลูกให้พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่คือสิ่งหลัก ลูกควรเขียนว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! อย่าได้แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก! เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขากราบไหว้บูชาชีวาเท่านั้น ดังนั้นเวลานี้เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนนี้จากชีพบบาเท่านั้น เพชรพลอยเหล่านี้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทรนั้น มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูกๆ ซึ่งลูกกลายเป็นเทพ ดูสิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์! พวกเขาได้วาดภาพเทพปรากฏออกมาจากมหาสมุทรและให้เพชรพลอย มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแก่ลูกๆ ลูกเก็บเพชรพลอยแห่งความรู้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยเก็บก้อนหิน และลูกก็กลายเป็นผู้ที่มึสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้ด้วยการเก็บเพชรพลอยเหล่านี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาอันสูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ลักษณะและนารายณ์เจ้าแห่งความสูงส่งเคยเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้สร้างชื่อและภาพลักษณ์มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงลักษณะและนารายณ์และเจ้าแห่งความสูงส่งนั้นเหมือนกัน ชุมนุหม (เมลา) สำหรับพระชูพาตินาด (พระเจ้าของทุกเผ่าพันธุ์) ที่เกิดขึ้นในเนปาลก็เป็นชุมนุหมของเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บแต่เพชรพลอยแห่งความรู้นี้ที่พ่อให้กับลูกเท่านั้นไม่ใช่ก้อนหิน ปกป้องตนเองจากโรคภัยที่รุนแรงของสำนึกที่เป็นร่าง

2. เพื่อซาร์จแบตเตอรี่ของลูกให้เต็ม จงมีโยคะกับพ่อผู้เป็นประภาคารแห่งพลัง เพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างปราศจากความกลัว

พร: ขอให้ลูกมีเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่ได้สัมผัสกับสภาพของการไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาด้วยแรงจูงใจของการเป็นผู้ประทาน มีเป้าหมายเดียวอย่างสม่ำเสมอว่า ในฐานะลูกของผู้ประทาน ลูกต้องให้กับดวงวิญญาณทั้งหมด โดยการมีแรงจูงใจที่จะเป็นผู้ประทาน ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยม และผู้ที่เต็มเปี่ยมจะพอใจอยู่เสมอ “นั่นเป็นลูกของผู้ประทาน และการให้คือการได้รับ” ความรู้สึกนี้จะทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของการเป็น

อิสระจากอุปสรรคและไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความอยากปรารถนาอยู่เสมอ ให้สายตาของลูกมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเดียวของการเป็นจุด ในขณะที่เห็นการขยายตัวของสถานการณ์ใด ๆ มองแต่ไม่เห็น และฟังแต่ไม่ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนั้น

คติพจน์: ถ้าสติปัญญาหรือสภาพของลูกอ่อนแอ เหตุผลนั้นก็มีความคิดที่ไร้ประโยชน์

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือปวงกรรม

เพื่อที่กลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ให้กลับมาอิสระจากบัญญัติของกรรมใดๆ ในการทำงานรับใช้ด้วย อย่าเป็นผู้รับใช้ผู้ที่ถูกผูกอยู่ในบ่วงพันธะใดๆ ของงานรับใช้ รับใช้ในขณะที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นคือ เป็นอิสระจากความต้องการที่สูงส่งมีขีดจำกัด มีทั้งบ่วงพันธะทางร่างกายและบ่วงพันธะของความสัมพันธ์ทางร่างกาย ในทำนองเดียวกัน ความเห็นแก่ตัวในงานรับใช้ที่ลูกทำก็เป็นบ่วงพันธะด้วยเช่นกัน ซึ่งสร้างอุปสรรคที่ลูกจะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม การอยู่เหนือปวงกรรมหมายถึงการเป็นอิสระจากบัญญัติกรรมที่สูงศักดิ์เหล่านี้